

Riktlinjer för katthållning inom Söderköpings kommun

Förutom gällande djurskyddslagstiftning rörande katthållning skall följande riktlinjer gälla inom tätbebyggt område i Söderköpings kommun från och med 2008-01-01:

1. När en katt inte hålls kopplad utomhus ska den ha halsband på sig med ägarens namn, adress och telefonnummer. Katten kan alternativt vara ID-märkt och registrerad så att kontakt med ägaren möjliggörs.
2. Katt som hålls inom tätbebyggt område ska huvudsakligen hållas som innekatt.
3. Innekatt bör regelbundet få vistas utomhus och ska då hållas under uppsikt eller i koppel.
4. Lösgående katt i tätbebyggt område ska ha tillgång till en kattlåda även utomhus.
3. Katt som har möjlighet att fritt vistas utomhus och inte är tänkt att användas i avel ska kastreras.

beslutade av

Bygg och Miljönämnden

2007-04-11

PM

Söderköpings kommuns riktlinjer angående katthållning

Det största problemet med den bristande katthållningen idag är katternas ägare och myten om att katten klarar sig själv. Kattägare låter okastrerade katter gå vind för våg vilket resulterar i alltför oönskade katter. Tendensen i samhället verkar vara att fler och fler människor skaffar fler och fler katter. Antalet klagomål till Miljö och hälsoskydd angående katter och katthållning har ökat och tar nu alltför mycket tid i anspråk så att annan verksamhet blir lidande.

Dessa riktlinjer är ett försök att tydliggöra att Söderköpings kommun inte accepterar en katthållning som medför en olägenhet för andra människor, ett lidande för övergivna och oönskade katter och som samtidigt tar alltför stora resurser från kontorets resurser.

Det går att jämföra dagens situation för katter med hur det såg ut för hundarna i början av 1900-talet. Lagen om hundskatt infördes 1923 för att få bukt med problemet med de herrelösa hundarna i samhället. Ägarregister skapades i kommunerna och fick som positiv bieffekt att hundens status ökade. Lagen om hundskatt upphörde 1995 då politikerna ansåg att den tjänat sitt syfte. Ett liknande regelverk med särskild inriktning på katter och som tvingar kattägare att id-märka, registrera och kastrera sina katter behövs för att förändra situationen för katterna idag.

Identitetsmärkning och registrering

Alla kattägare gör klokt i att ID-märka sin katt. Vanligast är fortfarande tatuering i vänster öra. Ett alternativ är märkning med mikrochip under nackskinnet. Nackdelen är att det inte går att se på utsidan av katten att den är ID-märkt, utan det krävs en speciell avläsare för att upptäcka mikrochipet. De flesta veterinärer rekommenderar därför att man fortsätter att ID-märka katter i öronen.

Registrering av katt sker hos Svenska kennelklubben som för närvarande har ca 400 000 katter registrerade.

Flera kommuner har märkningstvång på katter inskrivet i den lokala ordningsföreskriften.

Innekatter inom tätbebyggt område

De problem som brukar påtalas på grund av lösspringande katter är till exempel skador på planteringar, föroreningar i rabatter och sandlådor, repor på parkerade bilar, sönderklösta dynor och katthår på uteplatser samt intrång i byggnader genom öppna fönster eller dörrar.

En katt, som från början är van vid att leva inomhus, trivs med det och kan leva ett harmoniskt och tryggt liv så. Innevistelse i en varierad, stimulerande miljö eller utevistelse i sele eller rastgård fungerar utmärkt för katten.

Få människor skulle komma på tanken att släppa ut sin hund mitt i samhället för att den ska rasta sig själv ändå tror man att katten ska klara det.

Att ha sin katt inne i större utsträckning eller helt och hållet innebär att katten undviker faror som trafikdöd, revirslagsmål, rovdjursangrepp och sjukdomar.

Kattlåda även utomhus

Det finns olika skäl att fundera igenom sin katthållning. En god gransämja är ett av skälen och kattens väl och ve är ett annat. Genom att träna katten att använda kattlåda även när den vistas utomhus kan vissa olägenheter med förorenade sandlådor etc undvikas.

Kastrering

Kastrering av katter som inte ska användas i avel är det bästa sättet att höja kattens status i samhället. De positiva hälsoeffekterna av kastrering på katter uppväger starkt den lilla biverkningsrisken. Förutom den större risken för sjukdomar hos den okastrerade honkatten så blir de också, liksom hankatten, lugnare och trevligare sällskapsdjur om de slipper de återkommande hormonpåslagen i kroppen. En kastrerad hankatt råkar betydligt mer sällan i slagsmål med andra katter och den stör inte grannar etc genom urinmarkeringar och parningsrop.

I Sverige finns tiotusentals katter utan ägare. De flesta lever ett liv med svält och sjukdomar innan de slutligen dör av köld, törst eller sjukdom. De är övergivna av sina tidigare ägare eller har fötts av en övergiven tamkatt och därmed dömts till att klara sig på egen hand. Varför ska ett av våra husdjur tillåtas fortplanta sig okontrollerat så det leder till att många oönskade katter föds. Är det verkligen förenat med god djuromsorg att hålla kattantalet nere genom att avliva nyfödda kattungar istället för att se till att de aldrig blivit födda.